

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ
ΜΕΡΟΣ Ι — Γενικές διατάξεις

Άρθρο

1. Συνοπτικός τίτλος.
2. Ερμηνεία.
3. 3(α) του 72(Ι) του 2007. Αρχή της ίσης μεταχείρισης και της μη διάκρισης.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ
Δικαιώματα ατόμων με αναπηρίες

216178357

Απασχόληση

4. Βασικά δικαιώματα.
5. 5(α) του 72(Ι) του 2007. Ίση μεταχείριση και απαγόρευση των διακρίσεων στον τομέα της απασχόλησης.
6. Παροχή αγαθών, υπηρεσιών και διευκολύνσεων.
7. 6 του 72(Ι) του 2007. Διακίνηση και μεταφορά ατόμων με αναπηρίες με δημόσια μεταφορικά μέσα.
- 7Α. 2 του 102(Ι) του 2007. Δελτίο στάθμευσης για άτομα με αναπηρίες.
8. Τηλεπικοινωνίες και πληροφόρηση.
9. Αρχή εύλογου μέτρου.
- 9Α. 7 του 57(Ι) του 2004. Δικαστική προστασία και βάρος απόδειξης.
- 9Β. 7 του 57(Ι) του 2004. Αρμόδια Δικαστήρια.
- 9Γ. 7 του 57(Ι) του 2004. Εξώδικη προστασία.
- 9Δ. 9 του 72(Ι) του 2007. Εκπροσώπηση από οργανώσεις.
- 9Ε. 7 του 57(Ι) του 2004. Προστασία έναντι αντιποιώνων.
- 9ΣΤ. 7 του 57(Ι) του 2004. Κατάργηση ή ακυρότητα αντίθετων ρυθμίσεων.

953924059

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
Συμβουλευτικά και εκτελεστικά όργανα

10. Συμβούλιο για άτομα με αναπηρίες.
11. Αρμοδιότητες του Συμβουλίου.
12. Εξειδικευμένα σώματα.
13. Σύσταση υποεπιτροπών και συμβουλευτικών σωμάτων.

710840761

ΜΕΡΟΣ ΙV
Ταμείο

14. Ίδρυση Ταμείου.
15. Πόροι του Ταμείου.
16. Σκοποί του Ταμείου.
17. Διαχείριση του Ταμείου.
18. Περιορισμός στη χρήση χρημάτων του Ταμείου.
19. Συνεισφορές υπό όρους.
20. Συνεισφορές χωρίς όρους.
21. Περιοδικές συνδρομές.
22. Εισφορές για ειδικούς σκοπούς.
23. Διάθεση χρηματικού ταμείου.
24. Έλεγχος του Ταμείου.

967129230

ΜΕΡΟΣ V
Ποικίλες Διατάξεις

25. Καθιέρωση ημέρας ατόμων με ειδικές ανάγκες.
26. Άδεια για εράνους ή εκδηλώσεις για βοήθεια των ατόμων με αναπηρίες.
27. Κώδικες πρακτικής.
27Α. 8 του 57(I) του 2004. Διορισμός Επιθεωρητών.
28. Κανονισμοί.
28Α. 10 του 57(I) του 2004. Υποβολή έκθεσης προς την Επιτροπή.
29. Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

304648101

Ο περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμος του 2000 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 127(I) του 2000

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

Προοίμιο. ΕΠΕΙΔΗ η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών με ψήφισμα της με αρ. 48/96, κατά την 85η Σύνοδο, την 20ή Δεκεμβρίου 1993, ενέκρινε τους Πρότυπους Κανόνες αναφορικά με την Εξίσωση των Ευκαιριών για τα Άτομα με Αναπηρίες· και

ΕΠΕΙΔΗ οι Κανόνες αναφέρουν ότι η ανάληψη δράσης για την εξίσωση των ευκαιριών για τα άτομα με αναπηρίες από τα κράτη υπονοεί την ανάληψη δέσμευσης ηθικής και πολιτικής εκ μέρους τους υποδεικνύοντας σημαντικές αρχές για ευθύνη, δράση και συνεργασία και υποδεικνύοντας επίσης τομείς αποφασιστικής σημασίας για την ποιότητα ζωής και για την επίτευξη πλήρους συμμετοχής και ισότητας· και

ΕΠΕΙΔΗ οι Κανόνες προσφέρουν ένα όργανο διαμόρφωσης πολιτικής και δράσης των ατόμων με αναπηρία και των οργανώσεων τους.

Γι' αυτό η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ I — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος. **1.** Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμος του 2000.
57(I) του 2004
72(I) του 2007
102(I) του 2007.

910438656

Ερμηνεία. **2.** Στον Νόμο αυτό εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια—

- 2 του 57(I) του 2004. «Άμεση διάκριση για λόγους αναπηρίας» σημαίνει τη λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση που υφίσταται ένα πρόσωπο με αναπηρία, λόγω της αναπηρίας του, από αυτή την οποία υφίσταται, υπέστη ή θα υφίστατο σε ανάλογη κατάσταση ένα άλλο πρόσωπο·
- 2 του 57(I) του 2004. «αμοιβή» έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό ο περί Ίσης Αμοιβής μεταξύ Ανδρών και Γυναικών για Ίδια Εργασία ή για Εργασία Ίσης Αξίας Νόμος·
- 177(I) του 2002. "αναπηρία" σε σχέση με άτομο σημαίνει οποιασδήποτε μορφής ανεπάρκεια ή μειονεξία η οποία προκαλεί μόνιμο ή απροσδιόριστης διάρκειας σωματικό, διανοητικό ή ψυχικό περιορισμό στο άτομο που λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό και άλλα προσωπικά στοιχεία του εν λόγω ατόμου μειώνει ουσιαστικά ή αποκλείει τη δυνατότητα εκτέλεσης μιας ή περισσότερων δραστηριοτήτων ή λειτουργιών που θεωρούνται φυσιολογικές και ουσιαστικές για την ποιότητα ζωής κάθε ατόμου της ίδιας ηλικίας που δεν έχει τέτοια ανεπάρκεια ή μειονεξία·
- 2 του 57(I) του 2004. «απασχόληση» σημαίνει παροχή εργασίας ή υπηρεσιών, με αμοιβή, βάσει ατομικής συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας ή μαθητείας ή άλλης ατομικής συμβάσεως ή σχέσεως, διεπομένης είτε από το ιδιωτικό είτε από το δημόσιο δίκαιο,

συμπεριλαμβανομένων της Δημόσιας Υπηρεσίας, της Δικαστικής Υπηρεσίας, της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων και οργανισμών δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Δυνάμεων Ασφαλείας·

2(β) του 72(I) του 2007. «διάκριση» σημαίνει άμεση ή έμμεση διάκριση και περιλαμβάνει παρενόχληση και εντολή για την εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης·

"Διαχειριστική Επιτροπή" σημαίνει την Επιτροπή η οποία διαχειρίζεται το Ταμείο Ειδικών Αναγκών, το οποίο ιδρύεται δυνάμει του άρθρου 14·

2 του 57(I) του 2004. «έμμεση διάκριση για λόγους αναπηρίας» σημαίνει την εκ πρώτης όψεως ουδέτερη διάταξη, κριτήριο ή πρακτική η οποία ενδέχεται να προκαλέσει μειονεκτική μεταχείριση ενός προσώπου με αναπηρία σε σχέση με άλλα πρόσωπα, εκτός εάν—

(α) η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική δικαιολογείται αντικειμενικά από ένα θεμιτό στόχο και τα μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι πρόσφορα και αναγκαία, ή

2(α) του 72(I) του 2007. (β) ο εργοδότης ή κάθε πρόσωπο ή οργανισμός έναντι του οποίου ισχύει ο παρών Νόμος, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, ανταποκρινόμενος στην αρχή που θέτει το εδάφιο (1Α) του άρθρου 5, με σκοπό την εξάλειψη των μειονεκτημάτων που συνεπάγεται η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική·

2 του 57(I) του 2004. «Επίτροπος Διοίκησης» σημαίνει τον εκάστοτε Επίτροπο Διοίκησης δυνάμει των 3 του 1991 98(I) του 1994 101(I) του 1995.

2 του 57(I) του 2004. «εργαζόμενος» σημαίνει κάθε πρόσωπο που εργάζεται ή μαθητεύει με πλήρη ή μερική απασχόληση, για ορισμένο ή αόριστο, συνεχή ή μη, χρόνο, ασχέτως του τύπου απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων και των κατ' οίκον εργαζομένων, αλλά μη συμπεριλαμβανομένων των αυτοεργοδοτούμενων προσώπων

2 του 57(I) του 2004. «εργοδότης» σημαίνει την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας, τις Αρχές Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, σε οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα ή κλάδο δραστηριότητας, που απασχολεί ή απασχολούσε εργαζομένους·

"κώδικες" σημαίνει τους κώδικες πρακτικής που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 27·

2 του 57(I) του 2004. «κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

2 του 57(I) του 2004. «παρενόχληση» σημαίνει την ανεπιθύμητη συμπεριφορά που εκφράζεται με λόγια ή με πράξεις και συνδέεται με την αναπηρία προσώπου με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας του προσώπου αυτού και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού περιβάλλοντος·

"Υπουργός" σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

"Συμβούλιο" σημαίνει το Συμβούλιο το οποίο συνίσταται δυνάμει του άρθρου 10·

"Ταμείο" σημαίνει το Ταμείο Αναγκών που ιδρύεται δυνάμει του άρθρου 14.

2 του 57(I) του 2004. «τρίτη χώρα» σημαίνει χώρα που δεν είναι κράτος μέλος·

3(α)(β) του 72(I) του 2007. 3.— (1) Κατά την εφαρμογή του παρόντος Νόμου εφαρμόζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης των ατόμων με αναπηρία, η οποία συνίσταται στην απουσία Αρχή της ίσης οποιασδήποτε διάκρισης σε βάρος οποιουδήποτε προσώπου λόγω αναπηρίας, μεταχείρισης και

425525486

της μη διάκρισης.
3(α) του 57(I) του
2004.

3(γ) του 72(I) του 2007. (2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας των διατάξεων του εδαφίου (1), πρόσωπο προβαίνει σε διάκριση εναντίον άλλου προσώπου αν μεταχειρίζεται ένα τέτοιο άτομο—

(α) Με δυσμενέστερο τρόπο από ότι μεταχειρίζεται ή θα μεταχειριζόταν άτομα χωρίς αναπηρία τα οποία βρίσκονται στην ίδια ή παρόμοια κατάσταση·

(β) με βάση χαρακτηριστικά τα οποία γενικά ανήκουν σε άτομο με τέτοια αναπηρία ή με βάση ένα υποτιθέμενο χαρακτηριστικό το οποίο γενικά ανήκει σε άτομο με τέτοια αναπηρία ή με βάση ένα υποτιθέμενο χαρακτηριστικό το οποίο γενικά αποδίδεται σε άτομο με τέτοια αναπηρία· ή

(γ) βασιζόμενο στο γεγονός ότι το άτομο αυτό δεν ικανοποιεί ή δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει όρο, η φύση του οποίου είναι τέτοια ώστε ένα υψηλό ποσοστό προσώπων που δεν έχουν τέτοια αναπηρία ικανοποιούν ή είναι σε θέση να ικανοποιήσουν από ότι άτομα τα οποία έχουν τέτοια αναπηρία και η ύπαρξη όρου δεν δικαιολογείται από τις περιστάσεις της υπόθεσης·

(δ) κατά παράβαση οποιασδήποτε διάταξης περιεχόμενης σε κώδικα πρακτικής εκδιδόμενο δυνάμει του παρόντος Νόμου.

3(β) του 57(I) του 2004. (ε) με τρόπο που συνιστά παρενόχληση κατά την έννοια του παρόντος Νόμου.

4 του 57(I) του 2004. **3A.**—(1) Ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται όσον αφορά την απασχόληση—

Πεδίο εφαρμογής και εξαιρέσεις. (α) Στις ένοπλες δυνάμεις, στο βαθμό που η φύση της εργασίας απαιτεί ειδικές ικανότητες που δεν μπορούν να ασκηθούν από άτομα με αναπηρίες, και

(β) στις επαγγελματικές δραστηριότητες που, λόγω της φύσης ή του πλαισίου εντός του οποίου διεξάγονται, ένα χαρακτηριστικό ή μία ικανότητα που δε διαθέτει άτομο με αναπηρία, αποτελεί ουσιαστική και καθοριστική επαγγελματική προϋπόθεση, εφόσον ο στόχος είναι θεμιτός και η προϋπόθεση ανάλογη, λαμβάνοντας υπόψη και τη δυνατότητα υιοθέτησης εύλογων μέτρων που προϋποθέτει το άρθρο 9.

(2) Ο παρών Νόμος δεν επηρεάζει οποιαδήποτε μέτρα προβλέπει η νομοθεσία και τα οποία σε μια δημοκρατική κοινωνία είναι αναγκαία για την ασφάλεια, την πρόαψη της τάξης και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.

(3) Ο παρών Νόμος δεν καλύπτει διαφορετική μεταχείριση λόγω υπηκοότητας και δε θίγει τις διατάξεις και τις προϋποθέσεις που αφορούν την εισδοχή και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στη Δημοκρατία ούτε τη μεταχείριση που απορρέει από τη νομική κατάσταση των εν λόγω υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων.

4 του 57(I) του 2004. **3B.**—(1) Για να πραγματοποιηθεί η πλήρης ισότητα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 3 του παρόντος Νόμου, δεν εμποδίζει, οποιαδήποτε ευνοϊκότερη μεταχείριση στην απασχόληση, η οποία παρόλο που έμμεσα φαίνεται ως διάκριση, αποσκοπεί στην πρόληψη ή την αντιστάθμιση μειονεκτημάτων για λόγους αναπηρίας.

4 του 72(I) του 2007.
Θετικές δράσεις.

(2) Ειδικότερα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν εμποδίζει τη διατήρηση ή εισαγωγή διατάξεων προστασίας της υγείας και της ασφάλειας στο χώρο εργασίας, ούτε μέτρα που στοχεύουν στη δημιουργία ή τη διατήρηση προϋποθέσεων ή διευκολύνσεων με σκοπό τη διαφύλαξη ή την ενθάρρυνση της ένταξης ατόμων με αναπηρίες στην αγορά εργασίας.

ΜΕΡΟΣ II — ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

Βασικά δικαιώματα. **4.**—(1) Κάθε άτομο με αναπηρία έχει δικαίωμα για ανεξάρτητη διαβίωση, για πλήρη ένταξη στην κοινότητα και για ισότητα συμμετοχής στην οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου.

(2) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του εδαφίου (1) άτομα με αναπηρίες έχουν τα πιο κάτω δικαιώματα:

(α) Έγκαιρη επίσημανση και διάγνωση της αναπηρίας, παρέμβαση και πρόληψη των περαιτέρω συνεπειών της, παροχή ιατροφαρμακευτικής φροντίδας, αποκατάσταση των λειτουργιών περιλαμβανομένης της παροχής και εκπαίδευσης στη χρήση προσθετικών και ορθοτικών μελών, καθώς και ψυχολογική και άλλη στήριξη του ίδιου του ατόμου και της οικογένειάς του·

(β) προσωπική στήριξη με βοηθητικά όργανα συσκευές, άλλα μέσα και υπηρεσίες τα οποία το βοηθούν στην καθημερινή διαβίωση και εργασία, με διερμηνέα ή συνοδό, καθώς και άλλη αναγκαία στήριξη, όπου κρίνεται απαραίτητο·

(γ) προσβασιμότητα στη στέγαση, κτίρια, δρόμους και γενικά στο φυσικό περιβάλλον και στα δημόσια μέσα συγκοινωνίας και άλλα μέσα διακίνησης·

(δ) πρόσβαση στην ενταγμένη εκπαίδευση σύμφωνα με τις ανάγκες τους·

(ε) πρόσβαση στην πληροφόρηση και επικοινωνία με ειδικά μέσα όπου τούτο κρίνεται αναγκαίο, ιδιαίτερα για ορισμένες ομάδες ατόμων με αισθητηριακές αναπηρίες·

(στ) υπηρεσίες κοινωνικής και οικονομικής ένταξης επαγγελματικής αξιολόγησης και προσανατολισμού, επαγγελματικής κατάρτισης και απασχόλησης στην ανοικτή αγορά εργασίας·

(ζ) αξιοπρεπές επίπεδο ζωής και όπου απαιτείται μέσα από οικονομικές παροχές και κοινωνικές υπηρεσίες·

(η) δημιουργία προσωπικής και οικογενειακής ζωής·

(θ) συμμετοχή στις πολιτιστικές, κοινωνικές, αθλητικές, θρησκευτικές και δραστηριότητες αναψυχής·

320389509

5(α)(β) του 72(I) του 2007. **5.**—(1) Στον τομέα της απασχόλησης εφαρμόζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης και για το σκοπό αυτό απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση σε βάρος προσώπου με αναπηρία όσον αφορά —

Ίση μεταχείριση και απαγόρευση των διακρίσεων στον τομέα της απασχόλησης.
5(α) του 57(I) του 2004.

(α) Τους όρους πρόσβασης στην απασχόληση, την αυτοαπασχόληση και το επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλογής και των όρων πρόσληψης, ανεξάρτητα από τον κλάδο δραστηριότητας και σε όλα τα επίπεδα της επαγγελματικής ιεραρχίας, συμπεριλαμβανομένων των προαγωγών

(β) την πρόσβαση σε όλα τα είδη και όλα τα επίπεδα επαγγελματικού προσανατολισμού, επαγγελματικής κατάρτισης, επιμόρφωσης και επαγγελματικού αναπροσανατολισμού, συμπεριλαμβανομένης της απόκτησης πρακτικής επαγγελματικής πείρας·

(γ) τις εργασιακές συνθήκες και τους όρους απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των απολύσεων και των αμοιβών

(δ) την ιδιότητα του μέλους και τη συμμετοχή σε οργάνωση εργαζομένων ή εργοδοτών ή σε οποιαδήποτε οργάνωση τα μέλη της οποίας ασκούν ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των πλεονεκτημάτων που χορηγούνται από τέτοιες οργανώσεις·

5(γ) του 72(I) του 2007. (1Α) Για να εξασφαλιστεί η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης έναντι προσώπων με αναπηρίες προβλέπονται εύλογες προσαρμογές και για το σκοπό αυτό ο εργοδότης λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα, ανάλογα με τις ανάγκες που παρουσιάζονται σε μια συγκεκριμένη κατάσταση, ώστε το πρόσωπο με αναπηρία να μπορεί να έχει πρόσβαση σε θέση εργασίας, να ασκεί ή να προάγεται στο επάγγελμά του, ή προκειμένου να του παρέχεται εκπαίδευση, αρκεί τα μέτρα αυτά να μη συνεπάγονται δυσανάλογη επιβάρυνση για τον εργοδότη:

Νοείται ότι η επιβάρυνση δεν είναι δυσανάλογη όταν αντισταθμίζεται επαρκώς με μέτρα λαμβανόμενα στο πλαίσιο της πολιτικής του κράτους υπέρ των ατόμων με αναπηρία.

5(δ) του 72(I) του 2007. (2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας των διατάξεων του άρθρου 3B, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν εμποδίζει, μεταξύ άλλων—

(α) Τη δημιουργία ευκαιριών απασχόλησης με—

(i) την εισαγωγή σχεδίων απασχόλησης ατόμων με αναπηρία με την παροχή κινήτρων προς τους εργοδότες, τα οποία θα ορίζονται με κανονισμούς, ανάλογα με τον αριθμό απασχολούμενων ή τον κύκλο εργασιών συγκεκριμένης επιχείρησης·

(ii) τη δημιουργία θέσεων στον κρατικό, ημικρατικό και ευρύτερο δημόσιο τομέα για πλήρωση τους αποκλειστικά από άτομα με αναπηρία·

(β) την κατά το δυνατό επαγγελματική αποκατάσταση των ατόμων με αναπηρίες μέσα στην επιχείρηση στην οποία υπέστησαν την αναπηρία τους κατά τη διάρκεια απασχόλησης τους σ' αυτή·

(γ) την ειδική προστασία κατά τις απολύσεις·

(δ) την υποχρέωση για παροχή εύλογης προσβασιμότητας και διευκολύνσεων στο χώρο εργασίας, περιλαμβανομένων·

(i) των αναγκαίων μετατροπών ή ρυθμίσεων της προσβασιμότητας σε υφιστάμενες διευκολύνσεις για να καταστούν προσβατές σε άτομα με αναπηρίες·

(ii) της αναδιαμόρφωσης εργασίας με τη δημιουργία ωραρίων μερικής ή διαφοροποιημένης απασχόλησης, με την απόκτηση νέου ή με τη διαφοροποίηση του υφιστάμενου εξοπλισμού, του μηχανισμού, των συσκευών, των οργάνων, των μέσων και οποιωνδήποτε διευκολύνσεων και υπηρεσιών·

(ε) τη λειτουργία ειδικών σχεδίων απασχόλησης στον κρατικό και ιδιωτικό τομέα, μέσω παροχής οικονομικών κινήτρων.

5(β) του 57(I) του 2004. (3) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) δεν εφαρμόζονται στις πάσης φύσεως παροχές που καταβάλλουν τα δημόσια σχέδια ή τα εξομοιούμενα προς τα δημόσια σχέδια, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων σχεδίων κοινωνικής ασφάλειας ή σχεδίων κοινωνικής προστασίας εξαιρουμένων των επαγγελματικών σχεδίων κοινωνικής ασφάλισης.

5(ε) του 72(I) του 2007. (4) Πρόσωπο το οποίο προβαίνει σε οποιαδήποτε πράξη, ενέργεια ή παράλειψη, η οποία συνιστά άμεση ή έμμεση διάκριση έναντι αναπήρου στον τομέα της απασχόλησης, διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με χρηματική ποινή μέχρι τέσσερις χιλιάδες λίρες ή με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές:

Νοείται ότι σε περίπτωση που το αδίκημα διαπράττεται από βαρεία αμέλεια ο ένοχος τιμωρείται με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες λίρες.

5(ε) του 72(I) του 2007. (5) Αν το προβλεπόμενο στο πιο πάνω εδάφιο αδίκημα διαπράττεται από νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, ένοχοι θα είναι τόσο το νομικό πρόσωπο όσο και ο διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος, διευθυντής, γραμματέας ή άλλος αξιωματούχος

του νομικού προσώπου, εφόσον αποδειχθεί ότι το αδίκημα έχει διαπραχθεί με τη συγκατάθεση, σύμπραξη ή ανοχή του και, σε περίπτωση καταδίκης τους, το νομικό πρόσωπο τιμωρείται με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις επτά χιλιάδες λίρες και το φυσικό πρόσωπο με τις ποινές του εδαφίου (4):

Νοείται ότι σε περίπτωση που το αδίκημα διαπράττεται με βαρεία αμέλεια το νομικό πρόσωπο τιμωρείται με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τέσσερις χιλιάδες λίρες ενώ το φυσικό πρόσωπο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες λίρες.

Παροχή αγαθών, υπηρεσιών και διευκολύνσεων. **6.**—(1) Άτομο με αναπηρία τυγχάνει ίσης μεταχείρισης με τους υπόλοιπους πολίτες της Δημοκρατίας κατά την παροχή αγαθών, διευκολύνσεων ή υπηρεσιών. Αποτελεί διάκριση όταν παρέχεται στο άτομο με αναπηρία μεταχείριση δυσμενέστερη από κάποιο άλλο άτομο και η μεταχείριση αυτή—

(α) Σχετίζεται με λόγο που αναφέρεται στην αναπηρία του ατόμου και ο λόγος αυτός δεν έχει εφαρμογή σε άλλο άτομο· και

(β) αυτή δεν είναι δικαιολογημένη.

(2) Για σκοπούς του άρθρου αυτού δεν αποτελεί ίση μεταχείριση ατόμων με αναπηρίες—

(α) Η άρνηση παροχής υπηρεσιών·

(β) η προσφορά υπηρεσιών κατώτερου επιπέδου·

(γ) η προσφορά αγαθών και υπηρεσιών με υποδεέστερους όρους·

(δ) η παράλειψη διενέργειας αλλαγών σε υπηρεσίες ή διευκολύνσεις η οποία καθιστά αδύνατη ή αδικαιολόγητα δύσκολη, για ένα άτομο με αναπηρία, τη χρήση τους. Τέτοιες αλλαγές μπορούν να αφορούν τη·

(i) δημιουργία κατάλληλων μέσων προσπέλασης και διευκολύνσεων για άνετη και ασφαλή χρήση των υπηρεσιών και διευκολύνσεων·

(ii) χρήση ειδικών μέσων, οργάνων ή ατόμων επικοινωνίας και ενημέρωσης για ορισμένες κατηγορίες ατόμων με αναπηρίες·

(iii) χρήση εξειδικευμένων μέσων, οργάνων και διευκολύνσεων σε ειδικούς χώρους παροχής υπηρεσιών όπως τα σχολεία, νοσοκομεία, κλινικές και άλλοι παρόμοιοι χώροι.

6 του 72(I) του 2007. Διακίνηση και μεταφορά ατόμων με αναπηρίες με δημόσια μεταφορικά μέσα. Ε.Ε. Παρ. III, Μέρος I, 2.2.2003. 18(I) του 2000 18(I) του 2002. 61(I) του 2005. 7. Τα δημόσια μέσα μεταφοράς επιβατών οφείλουν να πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές και τεχνικές απαιτήσεις που καθορίζονται στο περί των Λεωφορείων και Πούλμαν Διάταγμα του 2003, το οποίο εκδόθηκε δυνάμει των περί Έγκρισης Τύπου Οχημάτων Νόμων του 2000 και 2002, όπως αυτοί έχουν αντικατασταθεί με τον περί Έγκρισης Τύπου Οχημάτων Νόμο του 2005, αναφορικά με την είσοδο και μεταφορά ατόμων με αναπηρίες.

2 του 102(I) του 2007. «Δελτίο στάθμευσης για άτομα με αναπηρίες. Παράρτημα. **7A.** -(1) Τηρουμένων των όρων και προϋποθέσεων που εκτίθενται στο Παράρτημα του Νόμου αυτού, άτομο με αναπηρία έχει δικαίωμα στην έκδοση δελτίου στάθμευσης, το οποίο επιτρέπει στο άτομο αυτό να σταθμεύει προνομιακά στους χώρους που καθορίζονται στο Παράρτημα. (2) Κάτοχος δελτίου στάθμευσης ο οποίος σταθμεύει κατά παράβαση των

διατάξεων της παραγράφου 4 του Παραρτήματος, διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με χρηματική ποινή μέχρι πεντακόσιες λίρες.

(3) Σε περίπτωση δεύτερης καταδίκης προσώπου για το προβλεπόμενο στο εδάφιο (2) αδίκημα, το δικαστήριο δύναται πρόσθετα να διατάζει την αφαίρεση του δελτίου στάθμευσης από το πρόσωπο αυτό.

(4) Όποιος:

(α) χρησιμοποιεί δελτίο στάθμευσης χωρίς να είναι δικαιούχος, ή

(β) σταθμεύει σε χώρο στάθμευσης που προορίζεται για άτομα με αναπηρίες, χωρίς να είναι κάτοχος δελτίου στάθμευσης,

διαπράττει αδίκημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ένα έτος ή με χρηματική ποινή μέχρι επτακόσιες πενήντα λίρες ή και με τις δύο αυτές ποινές.

2923905

Τηλεπικοινωνίες και πληροφόρηση. **8.**—(1) Οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες, σε σύντομο χρονικό διάστημα, πρέπει να προχωρήσουν στην εγκατάσταση κατάλληλου συστήματος τηλεφωνικών υπηρεσιών το οποίο βοηθά άτομα με ακουστική μειονεξία ή με οποιαδήποτε άλλη αισθητηριακή ή άλλη αναπηρία λόγου, να επικοινωνούν μέσα από το τηλεφωνικό σύστημα με τρόπο ανάλογο με εκείνο των ατόμων που δεν έχουν τέτοιες μειονεξίες.

(2) Να υπάρχουν δημόσια μέσα τηλεπικοινωνιών προσβάσιμα στα άτομα με αναπηρίες, περιλαμβανομένων των ατόμων που χρησιμοποιούν τροχοκάθισμα.

(3) Οι τηλεοπτικοί σταθμοί όπως προβούν σε διευθετήσεις, ώστε για ορισμένες ώρες τα δελτία ειδήσεων να είναι καταληπτά από κωφούς.

Αρχή του εύλογου μέτρου και αδικήματα. **9.**—(1) Οι αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 4, 6 και 8 εφαρμόζονται με τη λήψη εύλογων μέτρων και στην έκταση που οι τοπικές οικονομικές και άλλες συνθήκες το επιτρέπουν.

7(α) του 72(I) του 2007.

(2) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού "εύλογα μέτρα" σημαίνει τα μέτρα εκείνα που προβλέπονται σε οποιοδήποτε άλλο νόμο ή κανονισμό και που θα πρέπει να ληφθούν για εφαρμογή των πιο πάνω αρχών, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων παραγόντων που επηρεάζουν την έννοια του εύλογου μέτρου, μεταξύ των οποίων τα ακόλουθα:

(α) Η φύση και η απαιτούμενη δαπάνη για τη λήψη των μέτρων·

(β) οι οικονομικοί πόροι του προσώπου το οποίο έχει την υποχρέωση να λάβει τα μέτρα·

(γ) η δημοσιονομική κατάσταση και άλλες υποχρεώσεις του κράτους στις περιπτώσεις όπου η υποχρέωση για τη λήψη μέτρων αφορά το δημόσιο·

(δ) η προσφορά δωρεών από το δημόσιο ή άλλες πηγές ως συνεισφορά προς το ολικό κόστος των εν λόγω μέτρων·

7(β) του 72(I) του 2007. (ε) η κοινωνικοοικονομική κατάσταση του αναπήρου.

6(β) του 57(I) του 2004. (3) Πρόσωπο το οποίο χωρίς εύλογη αιτία προβαίνει σε οποιαδήποτε πράξη, ενέργεια ή παράλειψη, η οποία ισοδυναμεί με δυσμενή διάκριση έναντι αναπήρου, διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με χρηματική ποινή μέχρι τέσσερις χιλιάδες λίρες ή σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή και τις δύο αυτές ποινές.

Για τους σκοπούς του εδαφίου αυτού "εύλογη αιτία" περιλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις όπου δε δύνανται να ληφθούν ή δε λήφθηκαν εύλογα μέτρα εφαρμογής δυνάμει του άρθρου αυτού.

6(γ) του 57(I) του 2004. (4) Αν το προβλεπόμενο στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου αδίκημα διαπράττεται από νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, ένοχοι θα είναι ο διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος, διευθυντής, γραμματέας ή άλλος παρόμοιος αξιωματούχος του νομικού προσώπου ή οργανισμού εφόσον αποδειχθεί ότι το αδίκημα έχει διαπραχθεί με τη συγκατάθεση, σύμπραξη ή ανοχή του, ο οποίος θα τιμωρείται κατά το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, καθώς και το νομικό πρόσωπο ή ο οργανισμός, που θα τιμωρείται μόνο με πρόστιμο μέχρι επτά χιλιάδες λίρες.

(5) Αν το προβλεπόμενο στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου αδίκημα διαπράττεται από βαρεία αμέλεια, επιβάλλεται πρόστιμο μέχρι δύο χιλιάδες λίρες. Αν το εν λόγω αδίκημα διαπράττεται από νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, ένοχοι θα είναι ο διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος, διευθυντής, γραμματέας ή άλλος παρόμοιος αξιωματούχος του νομικού προσώπου ή οργανισμού εφόσον αποδειχθεί ότι το αδίκημα έχει διαπραχθεί με τη συγκατάθεση, σύμπραξη ή ανοχή του, ο οποίος θα τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι δύο χιλιάδες λίρες, καθώς και το νομικό πρόσωπο ή ο οργανισμός που θα τιμωρείται επίσης με πρόστιμο μέχρι τέσσερις χιλιάδες λίρες.

7 του 57(I) του 2004. Δικαστική προστασία και βάρος απόδειξης. **9Α.** Κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από παράβαση του παρόντος Νόμου σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση, δικαιούται να διεκδικεί τα δικαιώματα του ενώπιον κάθε αρμόδιου δικαστηρίου και να χρησιμοποιεί κάθε πρόσφορο μέσο για την απόδειξη της παράβασης και της πάσης φύσεως υλικής ή ηθικής ζημιάς που υπέστη λόγω αυτής:

8 του 72(I) του 2007. Νοείται ότι, σε κάθε δικαστική διαδικασία εκτός από ποινική, αν ο διάδικος που ισχυρίζεται ότι θίγεται από παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου, στοιχειοθετεί πραγματικά περιστατικά από τα οποία πιθανολογείται η παράβαση, το Δικαστήριο υποχρεώνει τον αντίδικό του να αποδείξει ότι δεν υπήρξε καμία παράβαση του παρόντος Νόμου.

7 του 57(I) του 2004. Αρμόδια Δικαστήρια. **9Β.**—(1) Επιφυλασσομένης της αποκλειστικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, αρμοδιότητα για την επίλυση κάθε διαφοράς που προκύπτει από τον παρόντα Νόμο σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση έχει το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών.

(2) Σε περίπτωση αγωγής ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου δυνάμει της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος και υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαιώματος σε δίκαιη και εύλογη αποζημίωση, το αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο επιδικάζει στο δικαιούχο το μεγαλύτερο από τα ακόλουθα δύο ποσά:

(α) Την επιδικαστέα, δυνάμει της παραγράφου 6 του Άρθρου 146, δίκαιη και εύλογη αποζημίωση· ή

(β) ολόκληρη τη θετική ζημιά και στο επιδικαζόμενο ποσό προστίθεται και νόμιμος τόκος από την ημερομηνία που επήλθε η ανωτέρω ζημιά έως την ημερομηνία πλήρους καταβολής της αποζημίωσης.

(3) Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών επιδικάζει δίκαιη και εύλογη αποζημίωση, η οποία καλύπτει τουλάχιστον ολόκληρη τη θετική ζημιά και στο επιδικαζόμενο ποσό προστίθεται νόμιμος τόκος από την ημερομηνία της παραβάσεως έως την ημερομηνία πλήρους καταβολής της αποζημίωσης.

7 του 57(I) του 2004. Εξώδικη προστασία. 42(I) του 2004. **9Γ.** Κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι θίγεται από παράβαση του παρόντος Νόμου σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση, δικαιούται να υποβάλλει σχετικό παράπονο στον Επίτροπο Διοίκησης, ο οποίος έχει αρμοδιότητα να εξετάζει το παράπονο σύμφωνα με τον περί Καταπολέμησης των Φυλετικών και Ορισμένων άλλων Διακρίσεων (Επίτροπος) Νόμο.

791441321

9 του 72(I) του **9Δ.** Οργανώσεις εργαζομένων ή άλλες οργανώσεις ή νομικά πρόσωπα τα οποία

2007. Έχουν έννομο συμφέρον να διασφαλίσουν ότι τηρούνται οι διατάξεις του παρόντος Νόμου, μπορούν να ασκούν με την έγκριση του ενάγοντος τα δικαιώματα των άρθρων 9Α και 9Γ είτε εξ ονόματός του είτε προς υπεράσπισή του και, σε τέτοια περίπτωση, ισχύουν επίσης οι διατάξεις του άρθρου 9Α του παρόντος Νόμου αναφορικά με το βάρος απόδειξης.

7 του 57(Ι) του 2004. Προστασία έναντι αντιπαιών. **9Ε.** Απαγορεύεται οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση ή επίπτωση έναντι οποιουδήποτε προσώπου το οποίο προβαίνει σε καταγγελία ή εμπλέκεται σε διαδικασία που στοχεύει στην πραγμάτωση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

7 του 57(Ι) του 2004. Κατάργηση ή ακυρότητα αντίθετων ρυθμίσεων. **9ΣΤ.**—(1) Κάθε υφιστάμενη κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου διάταξη νόμου, κανονισμού ή διατάγματος που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου σε σχέση με διακριτική μεταχείριση στην απασχόληση, καταργείται κατά το μέρος που περιέχει άμεση ή έμμεση διάκριση.

(2) Η αρμόδια αρχή υποχρεούται να ανακαλέσει ή τροποποιήσει αναλόγως οποιαδήποτε ατομική ή κανονιστική διοικητική πράξη, η οποία είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(3) Επιφυλασσομένης της αποκλειστικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος—

(α) Σε περίπτωση αμφιβολίας ή αμφισβήτησεως κατά πόσο νόμος καταργήθηκε ή όχι το θέμα εκδικάζεται από αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο, η δε διαδικασία άρχεται με καταχώρηση εναρκτήριας κλήσης·

(β) ανεξάρτητα από την ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου διαδικασία, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο (α) του παρόντος εδαφίου, κάθε Δικαστήριο κατά την άσκηση της δικής του εξουσίας δύναται να κρίνει παρεμπιπτόντως το θέμα, εάν και εφόσον είναι απαραίτητο για τη διεκπεραίωση της ενώπιόν του διαδικασίας.

(4) Κάθε υφιστάμενη κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου ρύθμιση συλλογικής σύμβασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας, εσωτερικού κανονισμού επιχειρήσεως ή κανόνα ελεύθερου επαγγέλματος, που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου καταργείται κατά το μέρος που περιέχει άμεση ή έμμεση διάκριση.

(5) Οποιαδήποτε νέα ρύθμιση συλλογικής σύμβασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας, εσωτερικού κανονισμού επιχειρήσεως ή κανόνα ελεύθερου επαγγέλματος, που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, θα είναι άκυρη κατά το μέρος που περιέχει άμεση ή έμμεση διάκριση.

(6) Οι τελεσίδικες αποφάσεις που εκδίδονται δυνάμει του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου ισχύουν έναντι πάντων. Όσες αποφάσεις αφορούν συλλογική σύμβαση εργασίας κοινοποιούνται από τον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου στις αρμόδιες εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις, οι οποίες υποχρεούνται να σημειώσουν στο κείμενο της σχετικής συλλογικής σύμβασης την κατάργηση ή ακυρότητα που διαπιστώθηκε.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ — ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Συμβούλιο για άτομα με αναπηρίες. **10.**—(1) Συνίσταται Συμβούλιο με την επωνυμία "Παγκύπριο Συμβούλιο για Άτομα με Αναπηρίες" το οποίο στο εξής θα αναφέρεται ως "Συμβούλιο".

Η θητεία του Συμβουλίου είναι τριετής.

(2) Πρόεδρος του Συμβουλίου είναι ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή σε περίπτωση κωλύματος εκπρόσωπος του και τα μέλη του Συμβουλίου είναι τα ακόλουθα:

(α) Κρατική Εκπροσώπηση:

Οι Γενικοί Διευθυντές, ή εκπρόσωποι τους, των πιο κάτω Υπουργείων:

- Υπουργείο Οικονομικών
- Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων
- Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
- Υπουργείο Υγείας
- Ο Γενικός Διευθυντής του Γραφείου Προγραμματισμού ή όπως άλλως μετονομάζεται.

(β) Εκπρόσωποι Οργανώσεων—

- Τέσσερις εκπρόσωποι από Οργανώσεις Ατόμων με Αναπηρίες.
- Δύο εκπρόσωποι από τις Εργοδοτικές Οργανώσεις.
- Τρεις εκπρόσωποι από τις Εργατικές Οργανώσεις.

Οι εκπρόσωποι των οργανώσεων διορίζονται από τον Υπουργό ύστερα από σύσταση των Οργανώσεών τους.

(γ) Ανεξάρτητοι:

Δύο ανεξάρτητα πρόσωπα τα οποία διορίζονται από τον Υπουργό.

(3) Τη γραμματειακή ή άλλη στήριξη του Συμβουλίου θα έχει η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για θέματα ατόμων με αναπηρίες.

(4) Ο Πρόεδρος συγκαλεί τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου και υπογράφει κάθε σημαντική αλληλογραφία ή έγγραφο.

(5) Επτά από τα μέλη του Συμβουλίου, εκ των οποίων τουλάχιστο τρεις πρέπει να είναι κρατικοί εκπρόσωποι και περιλαμβανόμενου του Προέδρου, αποτελούν απαρτία. Σε περίπτωση ισοψηφίας ο Πρόεδρος έχει τη νικώσα ψήφο.

(6) Θέματα διαδικασίας ρυθμίζονται από το Συμβούλιο.

Αρμοδιότητες του Συμβουλίου. **11.** Το Συμβούλιο έχει τις πιο κάτω αρμοδιότητες και εξουσίες:

(α) Συμβουλεύει αναφορικά με τον καθορισμό ή την αναθεώρηση της εθνικής πολιτικής σε όλα τα θέματα που αφορούν τις αναπηρίες και τα άτομα με αναπηρίες·

(β) συμβουλεύει ή διατυπώνει συστάσεις αναφορικά με την εισαγωγή ή αναθεώρηση σχετικής νομοθεσίας·

(γ) συντονίζει και καθοδηγεί τις μη κρατικές δραστηριότητες για θέματα που αφορούν τα άτομα με αναπηρίες·

(δ) παρακολουθεί τις ενέργειες και τα μέτρα που λαμβάνει η αρμόδια υπηρεσία (Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων) του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την υλοποίηση και εφαρμογή διακηρυχθέντων προγραμμάτων και μέτρων·

(ε) εισηγείται την εισαγωγή μέτρων και την εφαρμογή προγραμμάτων τα άτομα με αναπηρίες·

(στ) εισηγείται μέτρα και συμβάλλει στην προαγωγή της ενημέρωσης πάνω στα

θέματα που αφορούν τα άτομα με αναπηρίες·

(ζ) παρακολουθεί τις εξελίξεις στον τομέα της υλοποίησης στην πράξη των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Υπουργικό Συμβούλιο·

(η) παρακολουθεί και επιβλέπει την εφαρμογή ψηφισμάτων διακηρύξεων καθώς και προγραμμάτων διεθνών οργανισμών σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες·

(θ) συνθέτει επιστημονικές επιτροπές και αναθέτει σε ειδικούς τη διεξαγωγή μελετών/ερευνών επιστημονικών και άλλων θεμάτων που αφορούν τις αναπηρίες και τα άτομα με αναπηρίες·

Εξειδικευμένα σώματα. **12.**—(1) Το Συμβούλιο δύναται να προβαίνει στη σύσταση εξειδικευμένων σωμάτων για οποιοδήποτε ειδικό θέμα για τα άτομα με αναπηρίες περιλαμβανομένης και πολυθεματικής ομάδας η οποία να συμβουλεύει κατά πόσο πρόσωπο είναι άτομο με αναπηρίες·

(2) Το Συμβούλιο δύναται να προβαίνει στη σύσταση ειδικών ομάδων εξέτασης παραπόνων σχετικά με την εφαρμογή του Νόμου·

Σύσταση υποεπιτροπών και συμβουλευτικών σωμάτων. **13.**—(1) Το Συμβούλιο προβαίνει στη σύσταση υποεπιτροπών για καλύτερη και αποτελεσματικότερη άσκηση των αρμοδιοτήτων του·

(2) Το Συμβούλιο, δύναται να προβαίνει στη διάλυση υποεπιτροπών που κατά τη γνώμη του περάτωσαν το έργο τους ή δεν κρίνεται σκόπιμη η ύπαρξή τους·

105027258

ΜΕΡΟΣ IV — ΤΑΜΕΙΟ

Ίδρυση Ταμείου. **14.**—(1) Ίδρύεται Ταμείο με την επωνυμία "Ταμείο Ειδικών Αναγκών" για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 16. Το Ταμείο είναι νομικό πρόσωπο και με το όνομα του έχει διαρκή διαδοχή και σφραγίδα καθορισμένου σχήματος και έχει εξουσία να κατέχει περιουσία, να συμβάλλεται, να εγείρει και να υπερασπίζεται αγωγές ή άλλες νομικές διαδικασίες και γενικά να πράττει όλα όσα είναι απαραίτητα για τους σκοπούς της ίδρυσής του·

Κεφ. 41.
57 του 1972
85(I) του 1997.

(2) Το Δικαστήριο και ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας έχουν και ασκούν, σε σχέση με το Ταμείο, τις ίδιες εξουσίες που έχουν σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Αγαθοεργών Ιδρυμάτων Νόμου ή του περί Σωματείων και Ιδρυμάτων Νόμου, ως εάν το Ταμείο είναι αγαθοεργό ίδρυμα και εγγράφηκε δυνάμει των εν λόγω Νόμων. Οι Κανονισμοί ή Διαδικαστικοί Κανονισμοί, που έγιναν ή θα γίνουν δυνάμει των πιο πάνω Νόμων ή άλλων νόμων που αντικαθιστούν τους εν λόγω Νόμους, θα ισχύουν σε οποιαδήποτε διαδικασία·

(3) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, "Δικαστήριο" σημαίνει δικαστήριο με αρμοδιότητα να επιλαμβάνεται των θεμάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή των Νόμων που αναφέρονται στο εδάφιο (2)·

Πόροι του Ταμείου. **15.**—(1) Οι πόροι του Ταμείου προέρχονται από—

(α) Εισφορές, δωρεές, κληροδοτήματα ή χορηγίες·

(β) περιοδικές συνδρομές, δυνάμει του άρθρου 21·

(γ) χρηματικές ποινές ή αποζημιώσεις, οι οποίες κατατίθενται στο Ταμείο δυνάμει οποιουδήποτε νόμου·

(δ) καθαρά έσοδα προερχόμενα από το Λαχείο Προνοίας, που εκδίδεται σύμφωνα με τον περί Λαχείου Προνοίας Νόμο·

79(I) του 1992.

Νοείται ότι σε περίπτωση που το Λαχείο Προνοίας δεν εκδίδεται ή οι εισπράξεις από αυτό είναι χαμηλότερες των £80.000, τότε το Ταμείο θα ενισχύεται από τον κρατικό προϋπολογισμό με το ανάλογο ποσό, ώστε τα έσοδα του από τον πόρο αυτό να είναι τουλάχιστον £80.000 ή οποιοδήποτε ψηλότερο ποσό αποφασίζεται.

(ε) χρήματα ή μέρος χρημάτων, τα οποία συλλέγονται με δραστηριότητες διενεργούμενες για το σκοπό αυτό με άδεια του Υπουργείου Οικονομικών, ύστερα από σύσταση του Συμβουλίου, δυνάμει του άρθρου 26.

(στ) οποιοσδήποτε τόκους ή έσοδα από καταθέσεις ή επενδύσεις των πλεονασμάτων του Ταμείου.

(ζ) οποιοδήποτε άλλο ποσό, το οποίο είναι δυνατό να διατεθεί υπέρ του Ταμείου ή να εισπραχθεί από αυτό.

(2) Όλες οι συνεισφορές στο Ταμείο, οποιασδήποτε μορφής και από οποιαδήποτε πηγή προερχόμενες, θεωρούνται ότι γίνονται για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Σκοποί του Ταμείου. **16.**—(1) Οι σκοποί του Ταμείου είναι αγαθοεργοί, με κύριο στόχο την εξίσωση ευκαιριών για τα άτομα με αναπηρίες και την παροχή κάθε μορφής βοήθειας, που δεν παρέχεται ικανοποιητικά δυνάμει άλλων νόμων ή σχεδίων, σε άτομα με αναπηρίες.

(2) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του εδαφίου (1), μεταξύ των σκοπών του Ταμείου περιλαμβάνονται οι πιο κάτω:

(α) Κοινωνική, οικονομική και επαγγελματική αποκατάσταση των ατόμων με αναπηρίες.

(β) η εκπαίδευση και η παροχή επιδομάτων ή βοηθημάτων σε άτομα με αναπηρίες για σπουδές στην Κύπρο και/ή στο εξωτερικό με σκοπό τη μελλοντική τους αποκατάσταση, με βάση σχέδιο το οποίο καταρτίζεται από την Επιτροπή.

(γ) η προώθηση δημιουργίας ή επιχορήγηση για τη δημιουργία επιχειρήσεων οι οποίες θα απασχολούν άτομα με αναπηρίες και τα έσοδα των οποίων θα χρησιμοποιούνται προς όφελος των ατόμων αυτών.

(δ) η οργάνωση ψυχαγωγίας, πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων.

(ε) η προαγωγή της ενημέρωσης πάνω σε θέματα που αφορούν άτομα με αναπηρίες.

(στ) η χρηματοδότηση υπηρεσιών, μερικώς ή ολικώς επί ετήσιας ή άλλης βάσης, ανάλογα με τις δραστηριότητες του Ταμείου.

(ζ) η παροχή τεχνικών μέσων, οργάνων και συσκευών για τη βελτίωση της διαβίωσης και διευκόλυνση της εργασίας, ανάλογα με τις δυνατότητες του Ταμείου.

(η) η διεξαγωγή ή η χρηματοδότηση διεξαγωγής μελετών και ερευνών πάνω σε θέματα αναπηριών.

(θ) η έκδοση λαχείων, με έγκριση του Υπουργού Οικονομικών.

Διαχείριση του Ταμείου. **17.**—(1) Το Ταμείο διαχειρίζεται επιτροπή η οποία απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου και τέσσερα μέλη, τα οποία διορίζονται από τον Πρόεδρο ως μέλη της επιτροπής. Ένα από τα διοριζόμενα τέσσερα μέλη είναι εκπρόσωπος των ατόμων με αναπηρία, ο οποίος διορίζεται από κατάλογο τριών προσώπων, τον οποίο υποβάλλουν στον Πρόεδρο της επιτροπής οι οργανώσεις των ατόμων με αναπηρία. Η επιτροπή αποκαλείται " Διαχειριστική Επιτροπή".

(2) Η θητεία της Διαχειριστικής Επιτροπής είναι πενταετής.

(3) Η Διαχειριστική Επιτροπή έχει το Ταμείο υπό την κατοχή και έλεγχο της και το

διαχειρίζεται και χρησιμοποιεί την περιουσία του κατά τη απόλυτη κρίση της, με γνώμονα πάντοτε το συμφέρον και την προαγωγή των σκοπών της ίδρυσης του.

(4) Η περιουσία του Ταμείου συνίσταται από καταθέσεις και περιουσία οποιασδήποτε μορφής κινητών και ακινήτων που αποκτώνται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 15.

(5) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου αυτού, η Διαχειριστική Επιτροπή δύναται να επενδύει και αξιοποιεί χρήματα ή άλλη περιουσία του Ταμείου με οποιοδήποτε τρόπο κρίνει σκόπιμο για την ενίσχυση και καλύτερη ανάπτυξη του και με απώτερο στόχο να καταστεί το Ταμείο αυτοσυντήρητο.

(6) Η Διαχειριστική Επιτροπή έχει το δικαίωμα να αποκτά κινητή και ακίνητη περιουσία στο όνομα του Ταμείου, να πωλεί και να υποθηκεύει περιουσία του και γενικά να πράττει οτιδήποτε κρίνει αναγκαίο για την καλύτερη αξιοποίηση του.

Περιορισμός στη **18.**—(1) Σε περίπτωση κατά την οποία η Διαχειριστική Επιτροπή σκοπεύει να χρήση χρημάτων χρησιμοποιήσει χρήματα του Ταμείου για σκοπούς επένδυσης ή ανάπτυξης του και του Ταμείου. το ποσό το οποίο θα χρησιμοποιηθεί υπερβαίνει το ήμισυ του συνόλου των καταθέσεων σ' αυτό, η Διαχειριστική Επιτροπή ενεργεί μόνο με ομόφωνη απόφαση της.

(2) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, καταθέσεις ή χρήματα περιλαμβάνουν και γραμμάτια, κυβερνητικά ομόλογα και άλλα χρεόγραφα.

Συνεισφορές υπό **19.**—(1) Η αποδοχή οποιασδήποτε πρότασης για συνεισφορά στο Ταμείο υπό όρους, που στη συνέχεια θα καλούνται ειδικές συνεισφορές ή συνεισφορές για ειδικό σκοπό, τελεί υπό την έγκριση της Διαχειριστικής Επιτροπής.

(2) Οι ειδικές συνεισφορές κατατίθενται σε ειδικό λογαριασμό, αν αυτό κριθεί αναγκαίο, για ευχερέστερη εκπλήρωση των όρων ή σκοπών της συνεισφοράς.

(3) Από ειδικές συνεισφορές επιτρέπεται η παροχή ατομικής βοήθειας σε πρόσωπο με αναπηρία, αν αυτό δεν απαγορεύεται από τους όρους της προσφοράς του δωρητή.

(4) Η Διαχειριστική Επιτροπή δύναται να χρησιμοποιήσει χρήματα ή περιουσία που δόθηκε στο Ταμείο υπό όρους ή για ειδικό σκοπό με οποιοδήποτε τρόπο κρίνει κατάλληλο, αν κρίνει ότι οποτεδήποτε, λόγω ανεπάρκειας του ποσού ή της περιουσίας, η τήρηση των όρων ή η επίτευξη του ειδικού σκοπού δε δύναται να τηρηθούν ή να επιτευχθούν ανάλογα με την περίπτωση. Το δικαίωμα που παρέχει στη Διαχειριστική Επιτροπή το άρθρο αυτό δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι η Διαχειριστική Επιτροπή αποδέχτηκε την προσφορά.

564354896

Συνεισφορές χωρίς **20.**—(1) Κάθε συνεισφορά η οποία γίνεται στο Ταμείο χωρίς οποιοδήποτε όρο ήρους. δύναται να χρησιμοποιηθεί από τη Διαχειριστική Επιτροπή με οποιοδήποτε τρόπο κρίνει κατάλληλο για επίτευξη των σκοπών ίδρυσης του Ταμείου, χωρίς ο δωρητής της συνεισφοράς να έχει δικαίωμα συμμετοχής ή οποιαδήποτε ανάμειξη στη διαχείριση της συνεισφοράς του ή του Ταμείου.

(2) Ετήσιες συνεισφορές ή χορηγίες στο Ταμείο δεν επιβάλλουν στη Διαχειριστική Επιτροπή την υποχρέωση να διαθέσει ολόκληρη τη συνεισφορά ή χορηγία πάνω σε ετήσια βάση, αν τα προγράμματα και οι προτεραιότητες της επιτροπής δεν το επιτρέπουν.

Περιοδικές **21.**—(1) Η Διαχειριστική Επιτροπή δύναται να δέχεται ετήσιες ή άλλες περιοδικές συνδρομές. συνδρομές για γενική ενίσχυση του Ταμείου ή για ειδικό σκοπό.

(2) Οι συνδρομές θα αποπληρώνονται με μηνιαίες δόσεις ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο η Διαχειριστική Επιτροπή εγκρίνει.

(3) Η Διαχειριστική Επιτροπή δικαιούται αν κρίνει σκόπιμο να συνδυάσει τις

περιοδικές συνδρομές δυνάμει του άρθρου αυτού με κληρώσεις ή απονομή επάθλων ως ειδικά κίνητρα.

Εισφορές για ειδικούς σκοπούς. **22.** Σε περίπτωση συνεισφοράς για ειδικό σκοπό η Διαχειριστική Επιτροπή δύναται να κρίνει τούτο σκόπιμο και για καλύτερη αξιοποίηση ή διαχείριση της ειδικής συνεισφοράς να συμβληθεί μετά του δωρητού για τη σύσταση εμπιστεύματος, στο οποίο να ενεργεί ως εμπιστευματοδόχος μόνη της ή σε συνεργασία με άλλο πρόσωπο και σε τέτοια περίπτωση το εμπίστευμα θα λειτουργεί με βάση τους όρους της ιδρυτικής πράξης και των εσωτερικών κανονισμών που εκδίδονται για το σκοπό αυτό.

Διάθεση χρηματικού ταμείου. **23.**—(1) Η Διαχειριστική Επιτροπή διαθέτει από το Ταμείο τις απαιτούμενες οικονομικές δαπάνες για επίτευξη των σκοπών ίδρυσης και λειτουργίας του Ταμείου.

(2) Η Επιτροπή δύναται να εκδώσει εσωτερικούς κανονισμούς για εφαρμογή του άρθρου αυτού.

(3) Παρά τη γενικότητα του εδαφίου (1) ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής δύναται να αποφασίζει μόνος του για οποιαδήποτε χορηγία χρηματική ή υλική η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες.

Ελεγχος του Ταμείου. **24.** Οι λογαριασμοί του Ταμείου ελέγχονται από το Γενικό Ελεγκτή.

ΜΕΡΟΣ V — ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Καθέρωση Ημέρας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες. **25.** Η 3η Δεκεμβρίου κάθε έτους ορίζεται ως Ημέρα των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες.

Άδεια για εράνους ή εκδηλώσεις για βοήθεια των ατόμων με αναπηρία. **26.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) και παρά τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, η διενέργεια εράνων ή εκδηλώσεων που αποσκοπούν στην είσπραξη χρηματικών ποσών προς βοήθεια των ατόμων με αναπηρίες, γίνεται κατόπιν άδειας η οποία εκδίδεται από τον Υπουργό Οικονομικών.

(2) Ο Υπουργός Οικονομικών εκδίδει την άδεια που αναφέρεται στο εδάφιο (1), ύστερα από σύσταση του Συμβουλίου.

(3) Η άδεια δύναται να εκδοθεί υπό όρους περιλαμβανομένου και όρου όπως καταβληθεί ποσοστό των εισπράξεων στο Ταμείο και όρου όπως μέρος των εισπράξεων επενδυθεί.

Κώδικες πρακτικής. **27.**—(1) Το Συμβούλιο δύναται για σκοπούς πρακτικής καθοδήγησης του κοινού σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και τα καθήκοντα του κοινού έναντι αυτών και για την εξάλειψη διακρίσεων λόγω αναπηρίας, να εκδίδει κώδικες πρακτικής.

(2) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του εδαφίου (1) κώδικες πρακτικής εκδίδονται για τα πιο κάτω θέματα:

(α) Εξοπλισμός-κατασκευή και μετατροπή οχημάτων δημόσιας χρήσης·

(β) εξοπλισμός-κατασκευές και μετατροπή σε ιδιωτικούς χώρους για καλύτερη εξυπηρέτηση των ατόμων με αναπηρίες·

(γ) διαμόρφωση και εξοπλισμός σε χώρους όπου απασχολούνται άτομα με αναπηρία·

(δ) δικαιώματα ατόμων με αναπηρία και υποχρέωση εργοδοτών στους χώρους εργασίας·

3 του 102(I) του 2007. (ε) δικαιώματα ατόμων με αναπηρία στον τομέα της εκπαίδευσης και υγείας·

(στ) για οποιοδήποτε άλλο θέμα το οποίο το Συμβούλιο κρίνει σκόπιμο να ρυθμίσει με κώδικα.

(3) Οι κώδικες που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου αυτού δεν έχουν την ισχύ νόμου αλλά σε περίπτωση εξέτασης παραπόνου, η καταγγελία από οποιοδήποτε αρμόδιο όργανο σχετικά με μη συμμόρφωση με τους κώδικες δυνατό να συνιστά απόδειξη διάκρισης έναντι του παραπονουμένου λόγω της αναπηρίας του.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με απόφαση του να μετατρέψει όλους ή μερικούς από τους κώδικες ή μέρη αυτών σε κανονισμούς και ακολούθως να τους καταθέσει στη Βουλή των Αντιπροσώπων προς έγκριση.

(5) Οι κώδικες πρακτικής δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με γνωστοποίηση του Υπουργού.

8 του 57(I) του 2004. **27A.** Ο Υπουργός δύναται να ορίσει Αρχιεπιθεωρητή και Επιθεωρητές για σκοπούς καλύτερης εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου, που σχετίζονται με Διορισμός Επιθεωρητών. θέματα ίσης μεταχείρισης στην απασχόληση.

Κανονισμοί. **28.**—(1) Ύστερα από σύσταση του Συμβουλίου, το Υπουργικό Συμβούλιο εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή του Νόμου.

(2) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του εδαφίου (1), το Συμβούλιο δύναται με Κανονισμούς να ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα θέματα:

(α) Τη λήψη μέτρων για εφαρμογή του Μέρους II του Νόμου αυτού·

(β) την καλύτερη και ευχερέστερη λειτουργία του Ταμείου περιλαμβανομένου και του τρόπου διάθεσης των πόρων και περιουσίας του Ταμείου·

(γ) τη διαχείριση ειδικών συνεισφορών·

(δ) οποιοδήποτε θέμα ρυθμιζόμενο με κώδικα·

(ε) τον καθορισμό του απαιτούμενου ποσοστού αναπηρίας για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου ή ορισμένων διατάξεων αυτού στις κατηγορίες αναπηριών.

9 του 57(I) του 2004. (στ) τις εξουσίες και τα καθήκοντα των Επιθεωρητών που ορίζονται με βάση το άρθρο 27A·

(ζ) τον καθορισμό μέτρων για την προώθηση θετικών δράσεων.

(3) Κανονισμοί οι οποίοι εκδίδονται δυνάμει του άρθρου αυτού, κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων προς έγκριση.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με τους Κανονισμούς που εκδίδει δυνάμει του άρθρου αυτού ή κατόπιν άσκησης της εξουσίας που αναφέρεται στο εδάφιο (4) του άρθρου 27 να προβλέψει για επιβολή ποινών που να μην υπερβαίνουν φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή μέχρι χιλίων λιρών ή και με τις δύο αυτές ποινές.

10 του 57(I) του 2004. **28A.** Ο Υπουργός ετοιμάζει και διαβιβάζει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι τις 19 Ιουλίου 2005, και στη συνέχεια κάθε 5 χρόνια, έκθεση Υποβολή έκθεσης προς την Επιτροπή. σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου σε θέματα ίσης μεταχείρισης στην απασχόληση.

Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νομού. **29.**—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), η ισχύς του παρόντος Νόμου τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσης του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

(2) Τα άρθρα 5 και 14 μέχρι 24 του παρόντος Νόμου τίθενται σε ισχύ σε ημερομηνία

που θα ορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο, με γνωστοποίηση του που θα δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, η οποία δεν μπορεί να απέχει πέραν του ενός έτους από τη δημοσίευση των υπόλοιπων διατάξεων του παρόντος Νόμου.

11 του 57(I) του 2004. **11.** Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004.

**Καταργήθηκαν με το Άρθρο 4 του 102(I) του 2007
ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ**

που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 27 του περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμου του 2000

5 του 102(I) του 2007

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 7Α)

Δελτίο και προνόμια στάθμευσης για άτομα με αναπηρίες

1. Έκδοση δελτίου στάθμευσης:

(α) Εκδίδεται δελτίο στάθμευσης σε άτομα που πάσχουν από αναπηρία που επηρεάζει σοβαρά τη διακίνησή τους με τα πόδια, σε άτομα με προβλήματα όρασης και σε άτομα με σοβαρή αναπηρία στα άνω άκρα ως ορίζεται πιο κάτω στην υποπαράγραφο (γ) της παραγράφου (2) του παρόντος Παραρτήματος.

(β) Το δελτίο στάθμευσης αναπήρων εκδίδεται από την Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων:

Νοείται ότι ο Υπουργός δύναται να ορίσει με διάταγμά του οιαδήποτε άλλη υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως αρμόδια για την έκδοση του δελτίου στάθμευσης.

Επίσημη
Εφημερίδα
Ε.Ε., L167,
12.6.1998,
σ.25.

(γ) Το δελτίο στάθμευσης είναι χρώματος γαλάζιου και έχει το σχήμα, τις διαστάσεις και το περιεχόμενο με βάση το ενιαίο κοινοτικό υπόδειγμα, όπως αυτό καθορίζεται στο Παράρτημα της Σύστασης του Συμβουλίου της 4ης Ιουνίου 1998, 98/376/EK.

(δ) Στο δελτίο στάθμευσης αναγράφεται εμφανώς το όνομα του ατόμου που πάσχει από αναπηρία.

2. Δικαιούχοι δελτίου στάθμευσης:

Το δελτίο στάθμευσης για άτομα με αναπηρίες παρέχει το δικαίωμα για προνομιακή στάθμευση των οχημάτων που οδηγούνται από άτομα με αναπηρίες ή μεταφέρουν άτομα με αναπηρίες, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος.

(α) Για την έκδοση του δελτίου στάθμευσης απαιτείται:

(i) η υποβολή αίτησης στην Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, συνοδευόμενη από τα κατάλληλα ιατρικά πιστοποιητικά:

821602463

Νοείται ότι για τα άτομα με αναπηρίες που λαμβάνουν ήδη επίδομα βαριάς κινητικής αναπηρίας για την έκδοση του δελτίου στάθμευσης δεν απαιτείται η υποβολή ιατρικών πιστοποιητικών·

(ii) η υποβολή πρόσφατων φωτογραφιών, υπογραμμένων στο πίσω

μέρος από τον αιτητή.

(β) Το δελτίο στάθμευσης έχει διάρκεια ισχύος τριών (3) ετών και ανανεώνεται αυτοδικαίως από την Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων ένα μήνα πριν από τη λήξη της ημερομηνίας που αναγράφεται σ' αυτό:

Νοείται ότι, αν το δελτίο στάθμευσης παύσει να χρησιμοποιείται από το δικαιούχο κάτοχό του, τότε αυτό πρέπει να επιστρέφεται στην Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων.

(γ) Κατηγορίες ατόμων με αναπηρίες που είναι δικαιούχοι δελτίου στάθμευσης:

(i) Τα άτομα με αναπηρία που λαμβάνουν επίδομα βαριάς κινητικής αναπηρίας από την Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων:

Νοείται ότι δικαιούχοι δελτίου στάθμευσης είναι και τα άτομα με αναπηρία που θα δικαιούνταν να λαμβάνουν το υπό αναφορά επίδομα, αν είχαν συμπληρώσει το προβλεπόμενο στο σχετικό σχέδιο όριο ηλικίας.

(ii) Τα τυφλά άτομα.

(iii) Τα άτομα με αναπηρία που λαμβάνουν οικονομική βοήθεια για απόκτηση αυτοκινήτου από το Υπουργείο Οικονομικών, σύμφωνα με το εκάστοτε Σχέδιο Παροχής Οικονομικής Βοήθειας σε Άτομα με Αναπηρία για Απόκτηση Αυτοκινήτου που εκδίδεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου:

Νοείται ότι δικαιούχοι δελτίου στάθμευσης είναι και τα άτομα με αναπηρία που θα δικαιούνταν να λαμβάνουν την υπό αναφορά οικονομική βοήθεια, αν είχαν συμπληρώσει το προβλεπόμενο στο σχέδιο όριο ηλικίας.

(iv) Τα άτομα με νοητική αναπηρία, νοουμένου ότι τα άτομα αυτά αντιμετωπίζουν πρόσθετα προβλήματα κινητικότητας.

137834846

(δ) Οι οργανώσεις που παρέχουν φροντίδα στα άτομα με αναπηρίες, που πληρούν τις προϋποθέσεις της υποπαραγράφου (γ) της παραγράφου 2 του παρόντος Παραρτήματος, δικαιούνται να χρησιμοποιούν το δελτίο στάθμευσης για οχήματα που μεταφέρουν αναπήρους, δεδομένου ότι θα υπόκεινται σε αυστηρό έλεγχο για σωστή χρήση του δελτίου αυτού.

3. Επίδειξη του δελτίου στάθμευσης:

(α) Το δελτίο στάθμευσης τοποθετείται στο πάνω μέρος του ταμπλό του αυτοκινήτου με το μπροστινό μέρος του, που φέρει το διεθνές αναπηρικό σήμα, να είναι ορατό.

(β) Το δελτίο στάθμευσης χρησιμοποιείται μόνο όταν ο δικαιούχος κάνει χρήση του δικαιώματος στάθμευσης σε χώρους που αναφέρονται στην παράγραφο 4 πιο κάτω.

4. Χώροι στους οποίους επιτρέπεται η προνομακική στάθμευση:

(α) Δρόμοι με παρκόμετρα όπου η στάθμευση για τους κατόχους του δελτίου είναι δωρεάν και χωρίς χρονικό όριο.

(β) Δρόμοι με μονή ή διπλή κίτρινη γραμμή για τρεις ώρες νοουμένου ότι οι δρόμοι αυτοί έχουν προηγουμένως καθοριστεί ως επιτρεπόμενοι χώροι προνομιακής στάθμευσης για αναπήρους από την Τεχνική Επιτροπή του Κεντρικού Φορέα για Επίλυση Κυκλοφοριακών Προβλημάτων. Στις περιπτώσεις αυτές το δικαίωμα προνομιακής στάθμευσης αναγράφεται σε ειδική πινακίδα.

5. Υποχρεώσεις των δικαιούχων χρήσης του δελτίου στάθμευσης:

(α) Ο δικαιούχος φέρει ευθύνη για τη σωστή και εύλογη χρήση του δελτίου στάθμευσης.

346059083

(β) Η χρήση του δελτίου στάθμευσης δεν επιτρέπεται από τρίτους μη δικαιούχους, γι' αυτό και το δελτίο δεν πρέπει να παραμένει στο ταμπλό του αυτοκινήτου, όταν αυτό δε μεταφέρει το δικαιούχο.

(γ) Πρέπει να διασφαλίζεται η καλή κατάσταση του δελτίου, ώστε όλες οι πληροφορίες να είναι ορατές, και σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο δεν είναι αναγνώσιμες, τότε το δελτίο στάθμευσης πρέπει να αντικαθίσταται έπειτα από σχετική αίτηση στην Υπηρεσία Μέριμνας Αναπήρων.

(δ) Το δελτίο δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση άλλων συνεπιβατών, όταν ο δικαιούχος παραμένει στο αυτοκίνητο, εκτός αν ο συνοδός του δικαιούχου παραμένει στο αυτοκίνητο περιμένοντας το δικαιούχο να επιστρέψει.».